

עפ"ג 11091/04/15 - מאזן שלודי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כבוד השופט רפי כרמל, אב"ד
כבוד השופט כרמי מוסק
כבוד השופטת שירלי רנר

עפ"ג 11091-04-15

מאזן שלודי
ע"י ב"כ עו"ד עבד דראושה

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט מרדכי כדורי) מיום 2.3.15 בת"פ 3190-12-12.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בהסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין ובנהיגה בקלות ראש. על המערער הוטל מאסר בפועל לתקופה של חמישה חודשים, מאסר על תנאי ופסילה מהחזקת רישיון נהיגה. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 15.12.12 הסיע המערער ברכו 7 תושבים זרים, מבלי שהיה להם אישור כניסה או שהיה בישראל, בתמורה לרווח כספי עתידי בסך של ₪ 150 מכל נוסע.

הערעור - טענות הצדדים

3. סנגורו של המערער טען, בין היתר, כי העונש שהושת על המערער חורג לחומרה מהענישה המקובלת בעבירות ממין זה. יש להתחשב בגילו של המערער, בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות הקשות, בתסקיר החיובי של שירות המבחן, ולאמץ את המלצת שירות המבחן והממונה על עבודות השירות בעניינו. נסיבותיו של המערער, עברו הנקי והעובדה שמעד פעם אחת, כל אלה מצדיקים מאסר שירוצה בעבודות שירות, מה עוד שבאה המלצה של הממונה על עבודות שירות.

עמוד 1

4. ב"כ המשיבה טען, מנגד, כי מדובר בגזר דין סביר העולה בקנה אחד עם מקרים דומים בהם נגזר עונש חמור יותר. בנוסף, באה הפניה לפסיקה במקרים קלים יותר בהם נגזר עונש חמור יותר.

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער, עולה כי המערער הינו כבן 50 שנים, נשוי ואב ל - 8 ילדים בגילאים שבין 7 חודשים ועד 21 שנים. המערער אינו עובד ותואר כבעל כוחות ויכולות מועטים, מבולבל ומתקשה לתקשר. שירות המבחן לא התרשם כי קיימים דפוסי התנהגות עבריינית, והמליץ על עונש מותנה ועל מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות. בחו"ד פסיכיאטרית מיום 20.10.14, מטעם הפסיכיאטר המחוזי נמצא כי המערער אינו פסיכוטי, מסוגל לעמוד לדין, ובזמן ביצוע המעשה היה אחראי למעשיו. בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 12.2.15 נקבע כי המערער מתאים לעבודות שירות.

דין

6. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לייעול ההליך השיפוטי, עברו הנקי מפלילים ומצבו האישי, כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן. לחובת המערער נזקפת חומרת העבירה שביצע. המערער הסיע שבעה שוהים בלתי חוקיים ברכבו בתמורה כספית בלתי מבוטלת של כ - 1,050 ₪. נסיבות ביצוע העבירה כללו הכנסת שניים מבין הנוסעים לתא המטען של הרכב בגלל העדר מקום. המערער הסתיר את שני הנוסעים הללו בתא מטען סגור, ולא גילה למשטרה את דבר הימצאם שם, גם לאחר שהרכב עוכב במחסום. עבירת השב"ח פוגעת בערכים של הגנה על ריבונות המדינה, על גבולותיה ועל הבאים בשעריה, והיא אף עלולה להעמיד בסכנה את שלום הציבור ובטחונו. מדובר בעבירה נפוצה וקלה לביצוע, שאכיפתה קשה והכלל הוא כי חטאם של המסיעים עולה על זה של השוהים הבלתי חוקיים (ר': ע"פ 9406/08 פאיז נ' מדינת ישראל (2009) (פורסם בנבו); רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל (2009) (פורסם בנבו); רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו (1) 769). בנסיבות אלה, לא מצאנו מקום להתערב בגזר הדין.

אשר-על-כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשע"ה, 12 יולי 2015, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד